

[Industriministeren]

der er ikke nogen tvivl om, at den position, danske virksomheder allerede har i dag, er en position, som yderligere – ikke mindst med det oplæg, som regeringen netop er kommet med så sent som i går – vil give anledning til, at vi her kan få en førerposition i det internationale – vores lidenhed til trods.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Vi er ikke enige i, at ministeriet kun passivt skal vente på gode ideer. Vi mener, at gode ideer skal man også kunne opsøge og formidle, og de kan komme fra alle dele af samfundet, ikke kun fra virksomhederne.

Med hensyn til Eureka er det da ikke rigtigt, at Sukkerfabrikkerne er med i et projekt dér, hvor den franske regering har erklæret sig villig, og hvor hæmskoen for at komme i gang med et meget interessant teknologisk udviklingsprogram er den danske regerings vilje til at satse inden for et internationalt samarbejde med 2 private firmaer og 2 stater. Jeg har forstået hr. Brüniche-Olsen sådan, at det er den danske regering, der holder igen.

Med hensyn til M.A.N. Diesel, Tyskland, er det da ikke rigtigt, hr. industriminister, at hovedaktionærene dér er de tyske pensionskasser, og at deres selskab, som de altså er hovedaktionær i, har købt et dansk selskab, og at det nu er det tyske hovedselskab, der bestemmer, om produktionen skal blive i Danmark eller trækkes til Tyskland? Er det ikke også rigtigt, at hvis danske pensionsopsparende ville have købt en større andel i denne virksomhed, så kunne de ikke have gjort det, fordi de var stødt på en regel? Er det virkelig industriministerens holdning, at andre landes pensionsopsparingsmidler skal have større rettigheder i Danmark end vores egne? Vi vil faktisk gerne have et svar på det, for vi står helt uforstående over for det, hvis det skulle være regeringens holdning.

Men jeg vil gentage min tak til hr. Larsen-Ledet og også takke for de udtalelser, jeg har set fra hr. Niels Helveg Petersen i pressen om dette emne. Jeg tror, vi kan finde en fornuftig løsning på det.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Industriministeren er altså også stadig væk for påvirket af den liberale ideologi, når han nu vil definere sin egen forståelse af selektivitet sådan, at man kan finde nogle emneområder frem, som man vil støtte, men så skal der også som betingelse være et stort antal virksomheder, det kan spredes på.

Den ideologi duer jo ikke mere, hr. minister, i et teknologisk udviklet samfund, hvor man skal satse milliarder af kroner for overhovedet at få noget i gang, f.eks. sådan noget som rumforskning. Der kan man ikke have firmaer i stort antal, som man kan sprede tingene på, ikke i første omgang. Hvis man derfor fastholder den holdning til erhvervs politik, som denne liberale tankegang er udtryk for, kan man slet ikke her i landet være med på højteknologi. Det er jo tragisk, og det er måske netop også grunden til, at vi ikke er med. Vi er håbløst bagud på dette område. Erhvervslivets folk magter ikke at klare det. Der kan være enkelte, der gør det, men de, der fylkes om organisationerne, magter ikke at gøre en indsats på dette område, og da de enkelte virksomheder heller ikke gør det, kan kun regeringerne i et land som Danmark gøre det. Vi ser også, at i mindre lande, ja, selv i halvstore lande som Frankrig, og selv i Storbritannien, hvor de privatiserer som religion, er det stadig regeringen, der medvirker på en række områder på højteknologien. Derfor mener jeg, det er overordentlig kortsynet at fastholde det som en forudsætning for erhvervs politik, at resultater skal kunne spredes på mange virksomheder. Der vil være tilfælde, hvor der ikke er mere end én eller to virksomheder i Danmark, der kan påtage sig det. Det bør ikke være en grund til, at vi så f.eks. ikke deltager i de to faser i rumprogrammet, men det var ministerens begrundelse, forstod jeg.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (SF):

Det er godt, ministeren er enig i, at renere teknologier er et vigtigt område. Så vidt så godt.

Men dette spring fremad, denne førerposition, som ministeren løftede sig op til at tale om til sidst, kommer ikke af sig selv, og den kommer i hvert tilfælde ikke gennem de 25 mill. kr. over 3 år, der er sat af i miljøministerens udviklingsprogram.